

Priestor pre život

Cena časopisu Priestor pre život pri pouličnej distribúcii je zdarma. No budeme radi, keď vydávanie časopisu podporíte sumou 10 Sk. Touto sumou podporíte nie len vydanie ďalšieho čísla, ale aj organizáciu, ktorá ho vydáva. Za pochopenie Vám ďakujeme.

Ročník II. * číslo 15 - 2004 * cena 10 Sk - pri pouličnej distribúcii zdarma

Štiepanie dreva v kempe - príprava na zimu.

Rozhovor dvoch detí

V brušku tehotnej ženy boli dve bábätka. Prvé sa pýta toho druhého:

- Veríš v život po pôrode?

- Určite. Niečo po pôrode musí byť. Možno sme tu hlavne preto, aby sme sa pripravili na to, čo bude potom.

- Blbosť, žiadny život po pôrode nieje. Ako by mal vlastne vyzeráť?

- To presne neviem, ale určite tam bude viacej svetla než tu. Možno budeme behať po vlastných a jest ústami.

- No to je predsa nezmysel! Behať sa nedá. A jest ústami, to je úplne smiešne! Živí nás predsa pupočná šnúra. Niečo ti poviem: Život po pôrode je vylúčený - pupočná šnúra je už teraz veľmi krátka.

- Ba nie, určite niečo bude. Len všetko bude asi

trochu inak, než sme zvyknutí tu.

- Ale nikto sa predsa odtiaľ po pôrode nevrátil. Pôrodom proste život končí. A vôbec, život nie je nič iného, než vlečúca sa stiesnenosť v temnote.

- No, ja presne neviem ako to bude po pôrode vyzeráť, ale každopádne uvidíme mamu a tá sa o nás postará.

- Mama? Ty veríš na mamu? A kde má akože podľa teba byť?

- No predsa všade okolo nás! V nej a vďaka nej žijeme. Bez nej by sme vôbec neboli.

- Tomu neverím! Žiadnu mamu som nikdy nevidel, takže je jasné, že žiadna nieje.

- No ale niekedy, keď sme potichu, môžeš započuť ako spieva, alebo cítiť, ako hladí náš svet. Vieš, ja si fakt myslím, že skutočný život nás čaká až potom...

Editorial

Čo vy nato politici, poslanci, primátori ?

Naša loď s nákladom ľudí, ktorí prepadli v minulosti svojim nerestiam či iným slabostiam sa úspešne plaví po Slovenskej zemi už dva roky. Keď povieme, že sa plaví po zemi, či plytkých bažinách, myslíme to obrazne, že tak akosi sa pohybujeme proti prúdu. Nepodarilo sa nám zlegalizovať náš kemp pre bezdomovcov, no dva roky mútine vody svojimi netypickými názormi a článkami, myšlienky mnohých našich čitateľov. Dva roky sa venujeme témam ktoré mnohí nazývajú banálnymi, možno menšinovými a možno uletenými z reality. Akým zázrakom naše skromné noviny ľudia čítajú a dva roky sa vydávajú, je pre nás tiež záhadou, keď mediálni analytici by dali našim škaredým a nevýrazným pár stránkam, životnosť len pár hodín. Vypadá to tak, že naše noviny si niektorí ľudia čítajú, niektorí si ich kupujú, niektorí ich hodia do susedovej schránky a niektorí nám dokonca fandia. Mediálni experti tvrdia, že uspieť na trhu s periodikom sa dá len pri tvrdej bulvárnosti, kde keď nie je nejaká vražda, sexbomba, pikošky s celebritami, tak nie je nádej na úspech. S našim PPŽ sme prekonali analýzy odborníkov na mediálnom trhu, že v dnešnej komerčnosti sa dá žiť aj bez reklamy, bez vražd, sexbômb, pikošiek, celebrit a pod.

Jedna naša čitateľka nám venovala prívlastok: „Najlepší časopis na Slovensku“, tak tento prívlastok nám už nikto nezoberie, ani z moci úradnej, ani závisťou neprajníkov. A predsa, keby sa niekomu náš časopis nejavil ako najlepší, tak sa zato na neho vôbec nenahneváme a dokonca ho za to ani neodsúdime. Keď ladíme predchádzajúce slová trochu humorne, tak len preto, že aj

sám život, nám pripraví mnoho zábavných situácií. Niekedy sa aj sám život správa tak, ako keby sa s nami hral. Postavili sme nelegálny kemp pre bezdomovcov, ktorý obýva pár ľudí bez domova a táto „sranda“ leží v krku mnohým počestným občanom a ako sa zdá, najviac mestu Martin a jeho primátorovi. Je tiež paradoxné, že mesto Martin má v symbole mesta svätého Martina ktorý sa delí o svoj plášť so žobrákom. Je tiež smiešne, že mesto Martin a jeho zástupcovia, nie a nie si uvedomiť, že tento symbol mesta od nich nič vyžaduje, alebo aspoň trochu zaväzuje. My diletanty, sme to urobili za nich a všetky hromy blesky sa zosypali na naše hlavy. Ako si dovoľujeme deliť svoje plášte žobrákom...! Zrejme sme zabudli, že oni mestskí páni by to radi urobili za nás, len teraz akosi nemôžu nájsť na to odhodlanie.

Tak čo mestskí páni z Martina a iných Slovenských miest, čo tak nadeľiť aj tým najchudobnejším? Nech ich nazvete lajdákmi, darebákmi, alkoholikmi, kriminálnikmi, tak verte, že sú to aj vaše diela. Ak sa budete obhajovať svojou poctivosťou, pracovitosťou a nevieme či ešte, verte, že aj Vaša zodpovednosť je nezamazateľná. Kolkokrát ste peniaze o ktorých rozhodujete, prideliť na nezmysly ktoré nemali žiadny význam? Aby sme neboli len všeobecní a za touto všeobecnosťou môžeme kdečo ukryť, tak počúvajte:

Keď podporujete šport a športové podujatia, čo s tým podporujete? Nevzbudujete u ľudí tým len súťaživosť, hazard, výnimočnosť hraničiacu s fanatizmom? Aké hodnoty podporujete keď si jeden myslí že je lepší ako druhý? Súťaživosťou ktorú ľuďom vstúpajú už v materských školách, vychovávajú dal-

ších gemblerov ktorých počty presahujú alkoholikov a narkomanov. Požadnosťou súťažami, zaplníte náš kemp gemblermi. Uvedomujete si to politici, poslanci a všetci čo rozhodujú o veciach verejných? Aký význam má pre ľudstvo, že jedno mužstvo strelí viac gólov, že je Jano lepší ako Fero?

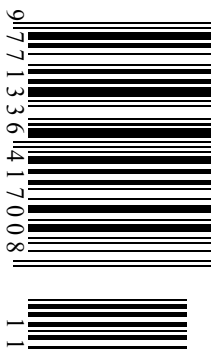
Keď podporujete rôzne kultúrne podujatia, ktoré sú zamerané len na realizáciu pár jedincov, a pre väčšinu to nemá žiadny význam. Tieto smotánkovité stretnutia sú výsadou pár ľudí, ktorí sa cítia kultúrne, no po vypočutí si morálnych poučiek po kultúrnom podujatí, sa elita vracia do zákonov džungle a zmetie svojho spolublížneho pod čiernu zem. Pre koho je takáto kultúra???

Keď podporujete rôzne skupinové a skupinové záujmy a odvolávate sa na užitočnosť svojich voličov, tak často robíte opak osožnosti, lebo nabalujete nadržatých a okrádajte chudákov. Kolko krát ste vypočuli hlasy rôznych lobystických skupín a ožobráčili ste vedome svojich spoluobčanov? Ak vám dnes radia, „ber kým je“, tak tieto „múdre rady“ budú raz tvrdo zaplatené aj s vysokými úrokmi. Preto POZOR! Úroky môžu bolieť. Poznáme ľudí čo boli bohatí aj šťastní, nepoznali núdzu a dnes natŕčajú ruku. Svet sa dnes rýchlo mení, aj úlohy sa rýchlo menia. Môže sa stať, že žobrák bude kŕmiť dnešného nenažranca, táto a budúca doba nám pripraví veľa prekvapení.

Mohli by sme pokračovať, a my pokračovať budeme! Naše témy sme ešte zďaleka nevyčerпали.

Keď štedro delíte iným, ktorých považujete za dôležitých a ich úsilie za nepostrádateľné, nadeľte aj tým čo bez vašej pomoci zahynú.

Len to by sme chceli...

ISSN : 1336-4170

Podakovanie

Ďakujeme všetkým prispievateľom v rôznych Slovenských mestách aj obciach za ich ochotu a trpezlivosť s našim netradičným projektom verejných kempov a vydávanie nášho časopisu.

Vážená redakcia PPŽ

Úprimne vás všetkých zdravím. Vzbudzujete vo mne a určite aj v iných ľuďoch obdiv za vašu ušľachtilú a bohumilú činnosť a tým akoby rozduchavate svetlo v ľudských dušiach. Postavili ste si vznešený cieľ, pomáhať bezdomovcom a prikladať k tomu aj apel na ľudí, aby neboli voči tejto skupine ľudí lahostajní. Veď všetkých nás stvorila jedna a tá istá bytosť(či už ju nazveme Boh, absolútna láska, ani tak nie je podstatné), to znamená, že všetky bytosti sú si bratia a sestry. Iným slovom len zopakujem to, čo nás učia múdri ľudia a čo aj v tomto časopise neraz odznelo. Všetci sme súčasťou jedného Celku. Nie je to vzrušujúca myšlienka. Keby tejto hlbokaj pravde každý uveril, muselo by sa nutne všetko zmeniť na tejto planéte. Preto platí, bolesť druhých je bolesť naša, čo neurobíme pre druhých, neurobíme pre seba. To, že sme od seba oddelený, je ilúzia a nie je to pravda.

Páči sa mi vaša odvaha, húževnatosť, odhodlanie, vnútorná sila. Myslí si, že práve táto doba si od nás vyžaduje, aby sme každý jeden z nás pomáhali v akejkolvek sfére. Váš časopis čítam sporadicky, a tak, ako vy hovoríte, že pochvala druhých vám dolieva sil, tak takisto aj vy mne prilievate entuziazmus, keď v niečo pevne človek verí, výsledok sa dostaví. Záleží vždy na viere. Potešilo ma, že za dva roky ste postavili kemp kde našlo ubytovanie viac ako 100 ľudí. Prajem vám vo vašej činnosti veľa úspechov a vnútornej spokojnosti.

Kajo

LISTÁREŇ

Milý náš hlúpy Jano!

Po prečítaní trinásteho čísla PPŽ, dospel som k názoru, že nie si až taký hlúpy za akého sa pasuješ. Z Tvojich úvah o stvorení sveta možno usúdiť, že si dobrým znalcom Písma Svätého, a to ako Starého, tak i Nového zákona.

Je to trápne a tak trochu úsmevné, že ty Janko, taký vzdelanec predkladáš bibliotom triede základnej školy by túto rovniciu napísal takto:1+1+1=3 Teda: Boh Otec, Boh Syn, Boh Duch Svätý.

Dalo by sa Janičko, ešte s tebou o všeličom diskutovať - priet, ale to by bolo zbytočné, lebo Ty si presvedčený o svojej pravde. A ja tak v kútiku srdca cítim, že chýba Ti viac pokory ako rozumu.

Na strane 8 v článku Listáreň píšete“ Božia vôľa je tak trochu aj naša vôľa, bez našej vôle by sme boli nemými, hluchými a slepými“. Múdri ľudia vravia, že múdro koná len ten, kto všetko vloží do Božej vôle a tak potom koná. Ak sú naše úmysly a činy čisté, skôr či neskôr Božie požehnanie sa dostaví na celé podujatia a diela.

Ináč vysoko oceňujem vašu snahu pomáhať bezdomovcom. Sú to ľudia zrazení do prachu zeme bud svojou slabosťou nezvládať život, alebo silou arogancie vládnej moci, ktorej mlyny neraz rýchlejšie melú, ako tie božie mlyny.

S úctou a láskou i v modlitbách za vás všetkých v redakcii zostáva

František Sobota, Nitra

Odpoveď našej redakcie

Vážení pán Sobota,

Úprimne dakujeme za Váš list plný múdrych postrehov. Nechceme s Vami polemizovať o múdrosti či hlúposti hlúpeho Jana. Ak si prečítate text hlúpeho Jana v čísle 13, tak je tam napísané niečo iné, čo tvrdíte Vy. Samozrejme aj naše tvrdenia sa dajú spochybniť presne tak, ako aj Vaše.

Ak by ste mohli o mnohých veciach s hlúpym Janom polemizovať, či priet sa, určite niektoré názory by stáli za zamyslenie mnohých ľudí. Sme radi, že ste našli ochotu poučiť mnohých ľudí. O tej Božej vôli máme na vec iný názor. Nevysvetľuje si mnoho ľudí Božiu vôľu ako niečo, na čo sa môžeme dívať z dialky? Nestávame sa vtedy len lahostajnými divákmi? Nepovažujeme vtedy našu lahostajnosť za Božiu vôľu? Niektorí si Božiu vôľu zameňajú za vlastnú spokojnosť, nakoniec všade sa hovorí o pokoji v duši. Tento pokoj mnohí považujú za barometer správnosti svojho konania. Možno aj dav, ktorý sa díval na mučenie a križovanie Ježiša považoval tento akt za Božiu vôľu a mnohí mali pri tomto bezpráví aj pokoj v duši. Ako aj vtedy, potom aj dnes sa díva-

Úvahy hlúpeho Jana

Keď položíme ľuďom túto otázku dostane sa nám rôznych odpovedí. Spravidla na prvom mieste býva zdravie, potom rodina, láska, prípadne práca. Určite ide len o pozitívne hodnoty, ale sú skutočne tým najdôležitejším o čo sa má človek v pozemskom živote usilovať?

Pozrime sa na zvieratá. I oni majú svoje priority, i oni „uznávajú“ istú hierarchiu hodnôt. Aj pre zvierata je určite vysokou hodnotou zdravie. Ak ho nemá hynie, lebo si nedokáže zabezpečiť dostatok potravy. I zvieratá mávajú „rodinu“ a žiaľ stáva sa, že z ich obetavosti a starostlivosti o potomstvo by si mohli i mnohé ľudské matky brať príklad. Ďalej máme i prácu. I zvierata svojím spôsobom „pracujú“, aby si vo voľnej prírode uhájilo svoju existenciu. Snaží sa užiť seba i svoje mláďatá, buduje si obydlie, trvalou bdelosťou sa chráni pred rôznym nebezpečením a nepriateľmi. Tak tiež svojim spôsobom prejavovaná „láska“ je súčasťou zvieracieho sveta. Je napríklad známe, že niektoré druhy zvierat zotrvávajú vo vzájomnom „partnerskom vzťahu“ po celý život.

Je nepochybne, že človek stojí vyššie ako zvierata. Ale pri porovnávaní najvyšších ľudských hodnôt s hodnotami zvieracieho sveta sme nenašli zatiaľ veľké rozdiely. Hladáme teda ďalej. Poviete- šport , kultúra. Áno, zaiste zvieratá nespievajú, nemajú ani nehrajú divadlo. Čo však je kultúra vo všeobecnosti? Je využitím voľného času, rozptýlením a odpočinkom pri práci. No a odpočinok, snahu po rozptýlení a hravosť možno pozorovať aj u zvierat.

V čom sa teda zásadným spôsobom od nich odlišujeme? Ak budeme trvať iba na horeuvedenej škále hodnôt, tak v podstate v ničom. A predsa tu niečo musí byť, niečo, čo nás zásadným spôsobom odlišuje od zvierat. Čo je to teda? Nechajme sa poučiť najvyššou autoritou, ktorej slová, týkajúce sa položenej otázky sú zaznamenané v evanjeliách. Jeho odporúčanie je akoby osobitne určené ľuďom dnešnej doby, ľuďom utopeným vo svojich každodenných problémoch. Veľký učiteľ života hovorí: “Nebuďte ustarostení o svoj život, čo budete jesť, čo budete piť. Pozrite na vtákov nebeských, ani nesejú, ani nežnú, ale váš Otec nebeský ich krmí. Či vy nie ste oveľa viac ako oni ? Nebuďte teda ustarostení a nevraťte: “Čo budeme jesť?“ – alebo: “Čo budeme piť?“ Váš Otec nebeský vie, že všetko toto potrebujete. Hľadajte teda najprv Kráľovstvo Božie a jeho spravodlivosť, a všetko toto sa vám pridá! Nestarajte sa teda o zajtrajšok, lebo zajtrajší deň sa postará sám o seba.

Pozrime sa však vôkol seba. V úplnom protiklade s horeuvedenými slovami vidno všade iba ľudí zavalených starosťami, všade cítim ponosy a cítiť rezignáciu z toho že sa zle žije. Ale spýtaj-

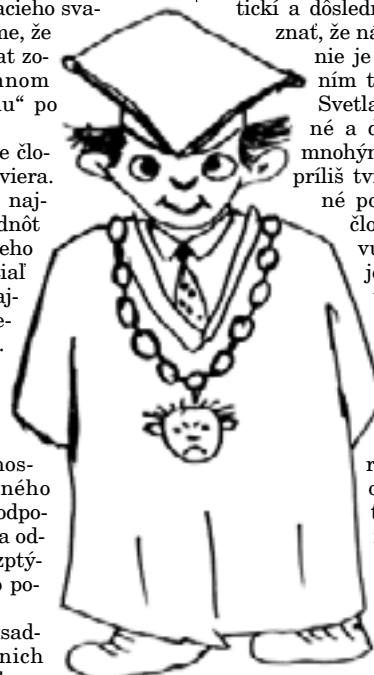
me sa kriticky: Aké hodnoty vlastne uznávame? Lebo hodnotami, ktoré nosíme v sebe, vedome i podvedome formujeme všetko vôkol seba. Nízkymi, „zvieracími“ hodnotami naplneným vnútrom vtlačáme totiž túto pečat nízkosti do všetkého vôkol seba. A potom paradoxne plačeme a sťažujeme sa, keď sme bití touto nízkosťou našich vlastných cieľov. V Pánovo prísľube, že ak budeme v prvom rade hľadať iba hodnoty „Kráľovstva nebeského a všetko ostatné sa nám pridá“, je predsa uistenie o dostatku všetkého, čo je nutné pre život, ak budeme sledovať túto cestu. Keď budeme k sebe dostatočne kritickí a dôslední, musíme si žiaľ pri-

znať, že náš nedostatok a stráda nie je väčšinou iba potvrdením toho, že naše hľadanie Svetla a Pravdy nie je úprimné a dostatočné. Možno sa mnohým budú zdať tieto slová príliš tvrdé, ale kým lahostajné pozemské zvierata zvané človek nepozdvihne hlavu k Pravde, k tomuto jedinému, pravého človečenstva hodnému cieľu, pôjde to s nami po všetkých stránkach nadol.

Chápete teda čo je najdôležitejším v živote človeka, tým rozhodujúcim, čo nás odlišuje od zvierat? Je to schopnosť hľadať a následne vedome uchopiť Pravdu o živote! Svätou povinnosťou človeka je stať sa vedomým! Odhalil tajomstvo: kto sme, odkiaľ pochádzame a kam smerujeme. Lebo iba pravým úsilím po poznaní Pravdy naplníme veľkosť vlastného človečenstva. Iba v človeku, ktorý kráča týmto smerom sa postupne začne odhaľovať pravý zmysel všetkého čo jestvuje. Iba on môže potom následne dať pravú účelnosť všetkým veciam, ktoré v tvorivom úsilí vznikajú pod jeho rukami.

Bola tu reč o kultúre. Ak ale kultúra, či umenie nenesú v sebe úsilie a snahu po obsiahnutí a postihnutí univerzálnej Pravdy, ak neusilujú o jej ušľachtilosť a vzlet, nie je celá kultúra ničím iným ako rozptýlením zvierat. A podobne je to aj v iných oblastiach života.

Bez naplňovania tohto vysokého cieľa i napriek zdanlivému „vývoju“ ľudskej civilizácie nedošlo prakticky k nijakému pokroku. Aj naďalej, tak ako v hlbokaj, temnej minulosti je totiž platným stále ten istý najvyšší zákon – zákon džungle – právo silnejšieho! Navonok sme si ho síce skultivovali a hrubá sila bola vymenená za silu...peňazi! Kto má peniaze, má aj moc. Iba neskonala povrchnosť ľudí, úplne zamestnaných uspokojovaním svojich vlastných po-

trieb nie je schopná postrehnúť za nablýskanými autami, za veľkolepými interiérmi bánk a profesionálnym úsmevom, stále ten istý, človeka nedostojný... zákon džungle! Jednotlivci aj štáty, každý z nich sa podľa svojich možností a schopností usiluje iba o získanie čo najväčšieho množstva peňazí a tým zákonite i moci a vplyvu vo všetkej svorke zvanej... ľudská spoločnosť!

Už dvetisíc rokov vieme, čo by malo byť v našom živote tým najdôležitejším. Vieme, že nemáme stále myslieť na živobytie, prácu, zábavu, lebo to nie je našim cieľom, ale iba prostriedkom k vlastnému cieľu. Žiaľ, akosi sme sa chytli do pasce našich potrieb a zabudli sme pritom na to najhlavnejšie. Môže takéto chybné jednanie zostať bez následkov? Určite nie, veď nakoniec tieto následky dennodenne prežívame.

Kde sú ľudia, ktorí plnia to najdôležitejšie? Koľko je takých, ktorých vnútro sa aspoň určitú časť dňa, alebo týždňa snaží pochopiť a postihnúť pravdu o živote? Koľko je medzi nami takých, ktorí už v súčasnej dobe stoja vedome v plnom význame vznešeného pojmu „človek“? Spomeňte iné slová Učiteľa: „Kto hľadá nájde! Kto prosí dostane! Kto klope bude mu otvorené!“ O získanie pravého človečenstva sa treba snažiť a usilovať. Bez námahy nám nič nepadne

do lona. Ale človek nechce postúpiť túto námahu. Preto je po celý život bitý nízkosťou svojich cieľov a nakoniec zomiera v strachu, nepochopení a úplne nevedomý ako...zvíera.

Ale najsmutnejším na celej veci je skutočnosť, že zvíera v rámci svojho druhu naplnia zmysel svojho bytia, kým človek, stojaci druhovo vyššie tak nerobí. Lebo napriek vyšším možnostiam a predpokladom žije prakticky iba na jeho úrovni. A tak z vyššieho hladiska – z hladiska upotrebitelnosti tvorov žijúcich v stvorení je hodnotnejším ten, čo naplnia svoje učenie, ako ten, čo ho neplní! Z tohto hladiska stojí potom „domýšľavý pán tvorstva“ vo svojej vnútornej úbohosti a neschopnosti naplniť svoje bytie hlboko pod zvieratom. Až sem to došlo.

Vzchopme sa preto. Zamyslíme sa nad doposiaľ nedocenenou hodnotou úsilia po hľadani Pravy. Hodnotu, ktorá naplnia a dokonca i ďaleko presahuje toto naše pozemské bytie. Zamerajme preto svoje životné úsilie k hľadaniu Pravy. Potom odpadnú všetky starosti, ktoré nás doteraz zatažovali. Pociťme, ako je nám až zázračným spôsobom urovnávaná cesta nášho života. Lebo ak my budeme takými, akými máme byť, je učení Pána, že všetko ostatné, čo budeme potrebovať sa nám pridá.

Viete o tom že...

V zahraničí, v rámci celej Európy je pouličný predaj časopisu bezdomovcov hodnotený ako záslužná a hodnotná činnosť? U nás, na Slovensku sa verejnosť ešte stále pozerá na pouličných predajcov z radov ľudí bez domova ako na niečo cudzorodé. Nemalé percento našej verejnosti dokonca akoby očakávalo, kedy tento „rušivý činiteľ“ z našich chodníkov a ulíc konečne vymizne. Takéto očakávania ale budú hlboko sklamané. Fenomén tzv. „bezdomovcov“ má a – bohužiaľ sa predpokladá – v blízkej budúcnosti stále bude mať, stúpajúcu tendenciu. Organizačné štruktúry tejto dnešnej skutočnosti sa preto neustále rozrastajú a zdokonaľujú. Je to celosvetová záležitosť, ktorá sa nedá prehliadať, ale vyžaduje si adekvátne riešenia. Aj pouličný predaj novín spadá do tejto oblasti. Aj keď nerieši príčiny daného stavu, koriguje aspoň jeho následky.

U našich západných susedov, ktorí už majú dlhoročné skúsenosti s touto situáciou sa pouličný predaj novín organizuje pod prísnyimi pravidlami, ktoré vyžadujú zodpovedné dodržiavanie. Áno, aj ľudia z okraja spoločnosti sú schopní a majú snahu zaradiť sa určitým spôsobom opäť medzi svojich spoluobčanov „zo stredu spoločnosti“.

Mnohí vnímajú svoju aktivitu v predaji novín ako „pracovnú činnosť“, ktorá im znova dáva aspoň čiastočný pocit užitočnosti, sebadôvery a neraz aj zmyslu života. A viete o tom, že v západných krajinách nie je nič výnimočné, že aj zamestnaní ľudia, ktorí majú snahu vylepšiť si svoju finančnú situáciu, bez problémov obetujú pár hodín svojho času a stoja na ulici s novinami v ruke a

predávajú? Ženy v domácnosti, študenti... Je to jednoduchý spôsob ako si legálnou cestou privyrobiť pár koruniček navyše.

Vo väčších zahraničných metropolitných organizáciách, resp. redakciách, dokonca pridelujú pevne stanovené predajné miesta podľa zásluh, kvality predaja a snahy predajcov. Netreba pripomínať, že jednotliví bezdomovci sú týmto spôsobom čiastočne aj motivovaní a snažia sa získať čo najlepšie miesto s vysokou frekvenciou pohybu. Je to pochopiteľné – čím viac predajú, tým viac si zarobia do vlastného vrecka. Vo vlastnom záujme sa preto snažia dodržiavať pravidlá predaja a neporušiť ich. Za porušenie sú postihnutí odobratím preukazu predajcu a výtlačkov. Tým strácajú poslednú serióznu možnosť zabezpečiť si vlastné financie.

Samozrejme, sankcie až po úplnú stratu možnosti predávať, sú odstupňované podľa druhu a množstva priestupkov. Keďže každý, kto preberá z redakcie výtlačky na predaj je povinný podpísať súhlas s platnými pravidlami a tiež sa evidujú účtovnícke záležitosti predaja (príjem, výdaj), nie je komplikované mať prehľad a evidenciu o jednotlivých predajcoch.

Nečakajme, že pouličný predaj novín bezdomovcov je u nás len prechodná záležitosť. Naopak, želajme si, aby sa táto činnosť aj u nás časom lepšie organizovala v prospech nie len našich spoluobčanov bez domova, ale aj nás všetkých, ktorí ich pravidelne stretávame a stále máme ešte svoju vieru nad hlavou. Všetkým, ktorí majú v tomto smere pochopenie, naša redakcia zo srdca ďakuje. **J.A.**

me na nepravosti, krivdy a vraždenia a slepo veríme, že je to Božia vôľa. Tak verte, pán Sobota, že to nie je Božia vôľa! My si myslíme že to nemôžeme zmeniť, že sme slabí a bezmocní. Je to OMYL! Aj ja, pisateľ tohto článku som sa veľakrát díval na bezprávie a neurobil som nič! Verte, že som mohol zmeniť svet, keby som do toho zasiahol. Ak si poviete, čo by ste tým dokázali? Ako by ste tým niekomu pomohli? Tak počúvajte pán Sobota a mnohí iní, čo všetko sa dá dokázať. Môžem protestovať na všetkých možných úrovniach a inštanciách, môžem vďaka obetovaniu prísť o všetok majetok, môžem na protest proti bezpráviu odseknúť si ruku, môžem spáchať samovraždu, aby si moje konanie všimli kompetentní. Je tisíc možností ako dokázať svetu svoju moc obety a Lásky. A verte, že naša moc je obrovská, bez ohľadu na ľudskú bytosť, ktorá túto obetu vykonala. Môžem Vám povedať, že som tisíc krát zradil sám seba, zaprel som to najvyššie a najdokonalejšie čo je vo mne. Nieкто by to nazval, že som zaprel Krista, nieкто by to nazval, že som zradil tú najvyššiu bytosť v celom vesmíre. Viete o tom, že už dávno som mal protestovať, už dávno som si mal odseknúť ruku a už dávno som mal spáchať samovraždu? Ak sa Vám budú zdať tieto slová tvrdé a bezcitné, verte, že tisícokrát bezejcitnejšie a bezohľadnejšie je moje doterajšie správanie. Keby ukrižovanie Krista bolo jediným omylom v histórii ľudstva, tak by sa nič nedialo. Lenže tento omyl pokračuje tisíce rokov, prekonáva dnešnú dobu, veď aj dnes križujú a zabíjajú. Nech by ste si Božiu vôľu vysvetľovali akokoľvek, tak určite Božia vôľa nie je nečinné vyzvanie na bezprávie. Koľko krát ste Vy, p. Sobota, videli bezprávie a nič ste neurobili? Koľko krát to urobili všetci ostatní? Nečakám odpovede na moju otázku, nemôžem čakať, lebo sám som urobil veľmi málo.

Takže rozďajme majetky, protestujme proti vojnám a zabíjaniu kdekoľvek na svete, nechajme sa zabiť, aby nezabili druhých, nasýtme hladných, aj za cenu, že sami zomrieme hladom. Dajme strechu bezprizorným, na tento účel dobre poslúžia chrámy. Obetujme pre to všetko, aj svoj život, a naša vôľa sa stane Božou vôľou.

Aj dnes žijú ľudia, ktorí tak činia. My ich za to zabíjame, križujeme a prenasledujeme. Stačí počúvať správy z celého sveta, oni vždy boli a aj budú, len otvoriť oči a dívať sa. Vrahov nazývame dobrodincami a kristov zloduchmi.

S pozdravom Daniel Dižkanec, redakcia PPŽ

Redakcia PPŽ,

Som veľmi rada, že na Slovensku ešte existujú ľudia, ktorých mottom je pomáhať ľuďom. Pretože aj mne sa stalo v živote to, čo som si ani nepomyslela. Bola som 13 rokov žena v domácnosti. Občas som pracovala, ale to nebolo nič. Zostala som čiastočne invalidná a až vtedy som si uvedomila, akým krehkým sa človek môže stať. Čakala som na pomoc, nikto mi však neprišiel pomôcť upratať, navariť, spýtať sa či mám nakúpené. Všetko bolo na mne. Boli to dni plné vyčerpania a preplakaných nocí. Nedávala som vinu nikomu, na nikoho som sa nehnevla, ale nechcelo sa mi žiť. Ako sa môj stav zlepšoval, zistila som, že nie všetko je stratené, že mám hlavu a v nej mozog so správnym úsudkom na život. Začala som sa ako 34 ročná učiť. Dnes môžem len konštatovať, že mám prácu, ktorá ma naplnia a vyrovnám sa hocakému VŠ vzdelanému mladému človeku. Pretože aj mojim mottom pri každom životopise bolo: Práca s ľuďmi s telesným aj duševným postihnutím. A nikto na svete nie je múdry, pretože je vždy čo sa učiť. Čo tým chcem povedať. Prečítala som si prvý krát PPŽ. Mrzí ma, že na Slovensku je veľa pesimistov a závistlivých ľudí. Mojou prácou a myslením som dospela k záveru, že ľudia boli zvyknutí na istotu. Bola to práca, pravidelne na čas daná mzda, jednotné ceny v obchodoch. Ľudia vedeli, že keď si nič nebudú odkladať na horšie časy, dôchodok od štátu dostanú. Pesimisti si myslia, že bezdomovcom, alebo sociálne odkázanému človeku (hlavne Rómovia) sa stávajú z vlastného pričinenia. Ale podme od narodenia. Ako sme sa naučili chodiť, bicyklovať? Tým že sme spadli. Chodíme do školy, ale v škole nás učia len vedomostné a profesijné zameranie, ale ako narábať s peniazmi? Chodíme do práce, ale konáme ako naši rodičia, každý deň vstávame kvôli peniazom. Nemali čas sa zamyslieť, že existuje aj iná cesta. Vstávame a chodíme do práce len preto, že mám strach, že nebudem mať na zaplatenie šekov, neni riešenie. Zamestnanosť je krátkodobé riešenie dlhodobého problému. Väčšina má na myslí problém len jeden a to krátkodobý a to sú zloženky na konci mesiaca. Na-

LISTÁREŇ

kupujeme tovar na splátky! Ste všetci takí bohatí, že dokážete platiť niekomu inému, len nie sebe? Skutočne to potrebujeme ihneď? Nemôžeme si na to našetriť a tým prestať podporovať úžerníkov? keď niekto dokáže splácať úver, dokáže aj šetriť. Keby sa v školách učilo ako narábať s peniazmi, bolo by viac peňazí a nižšie ceny, ale školy sa sústreďujú len na to ako pre peniaze pracovať a nie využívať silu peňazí. Kolko vysokoškolsky vzdelaných ľudí zápasí s peniazmi?! V škole sa učilo, že chybovať je trestné, ale človek sa učí len na vlastných chybách. Ako keď sme sa naučili bicyklovať a chodiť, tým že sme spadli, tak sa to nikdy nenaučíme. Za všetkým je pevná vôľa. Nevyvíčená myseľ vytvára chudobu, ktorá trvá ďalšie životy, tým že sa predáva ďalšej generácii. Tým chcem povzbudiť všetkých, ktorí sa dostali do siete sociálne odkázaných. Všetko je vo vás vaša myseľ, je to najväčšie naše aktívum. Snažme sa zbaviť svojich výdavkov a zasadme semienko svojich financií. Niektoré budú rásť, niektoré nie. Niekedy vyhráte, niekedy sa priučíte. Je to ako hra. Tvrdo hrám, robím chyby, opravím ich, urobím ešte viac chýb, znovu ich opravím a lepším sa! Život sa s nami pohráva a strká do nás, ale len pokiaľ mu dovolíme. Aj ja som začínala so synom z nuly a bez strechy nad hlavou, bez práce, s minimom priateľov. Za jeden rok som o veľa prišla, ale životné skúšky sú tie najlepšie skúsenosti, aj keď ťažké. Priučila som sa, aj keď niekedy klesám na duchu, robím chyby, ale snažím sa lepšie. Nepočúvajte egoistov ani pesimistov. Tí vám odvahu začať niečo robiť nedajú. Nehanbite sa za to, kto ste, majte svoju sebaúctu k vám samotným. Majte svoj sen a ten sa pokúste zmeniť na túžbu. Túžbu opäť byť niekým, pozrieť sa na svoj obraz v zrkadle a povedať: „Dokázal som byť znovu niekým!“ Poviem Vám, tento pocit poznám!

S pozdravom Vám všetkým, čo podávajú pomocnú ruku tomu, kto to potrebuje.

Dagmar

Odpoveď našej redakcie

Milá Dagmara,

Ďakujeme za Váš list plný podnetných vlastných skúseností. Kiež by si vaše rady mnohí zobrali k srdcu. Ak ste adresovali Váš list skôr našim bezdomovcom, tak verte, že mnohí ľudia z radov domovcov by ich mali prijať a následne mnohí s nich, by sa neocitli v našom kempe, či podobných zariadeniach. Ako píšete, ľudia vyzerajú nepoučiteľní, no predsa sa čosi učia, tie spomínané pády a kotrmelce sú účinným a trpezlivým učiteľom. A veľa krát, dostať sa na úplné dno, je určitým pozhnaním.

S pozdravom a poďakovaním redakcia PPŽ

Zaujímavosť z histórie magazínu pre bezdomovcov „ASFALT“ v Hannoveri (SRN).

Svadba na „pracovisku“

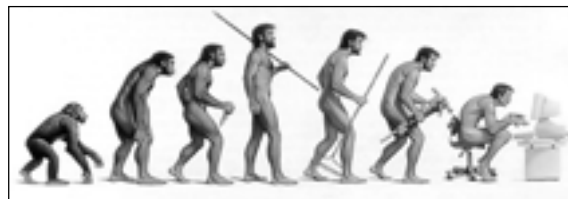
Pred 16 rokmi sa spoznali ako bezdomovci vo Frankfurte nad Mohanom – 17.10.1997 uzatvárajú sobáš v kostole v Hannoveri. Nie je výnimočné, že dvaja pradajcovia novín bezdomovcov „Asfalt“ sa poznajú a zalúbia. Od začiatku vydávania a predaja tohto populárneho časopisu (1994) to bol už štvrtý sobáš v poradí. Nezvyklé ale bolo, že Jurgen (34) a Monika (39) boli zosobášení priamo na ich „pracovnom mieste“, pretože obaja predávali v nedeľu a vo sviatky pred kostolom na Hanns-Lijle námestí. Miestny pastor Walter L. k tomuto úkonu pristupoval s plným pochopením a radosťou.

Spoločne majú dnes malý bytík a spoločné pouličné pochôdzky s novinami „Asfalt“ v rukách. Po desiatke rokov strávených na ulici celkom úspešné plody. Populárny predaj novín vnímajú obaja ako možnosť prechodu k lepšie platenej práci. Ako svedkovia sa zúčastnili všetci spolupracovníci redakcie „Asfalt“. Svojím verným predajcom zaželali veľa šťastia v ich spoločnom živote.

PÔVOD ČLOVEKA

Človek je bytosť skladajúca sa z dvoch častí, z nesmrteľného ducha a smrteľného tela. Ľudské telo pochádza ako dar od matky Zeme a duch je darom Boha otca. Jednej časti venujeme prehnane veľkú pozornosť, no o druhú sa takmer vôbec nestaráme a mnoho krát ani nevieme, že ju máme. Hovorí sa však, že bližšia je košela ako kabát.

Naša planéta vznikla evolučným vývojom - postupne. V strede galaxie vznikajú, a odtiaľ sa rozptyľujú vesmírom milióny slnc. Keď ich vidíme na nočnej oblohe, nazývame ich hviezdami a miesto ich vzniku mliečnou drá-

hou. Na dlhej púti vesmírom sa aj okolo toho nášho slnka vytvorili z hviezdneho prachu planéty. Trvalo milióny rokov, než bola Zem schopná zrodiť život. Ten vznikol najskôr vo vodách, až potom vystúpil na pevninu a postupne ju obýval. Za dlhé tisícročia sa vyvinuli rozmanité druhy živočíchov a stotisíce druhov rastlín. Prispôbovaním sa rôznym klimatickým podmienkam dostala každá oblasť svojsky, neopakovateľný vzhľad. To všetko sa však nestalo iba tak samo od seba, ale aj tú najmenšiu kvetinku niekto vytvoril. A práca na tomto diele trvala celé veky.

Keď sa medzi živočíchmi vyvinulo zvierajúce dostatočne dokonalé telo, prišla doba, aby ho mohol prevziať ľudský duch. Ten sa naučil ovládať ho svojou vôľou a starať sa oň. Telo opice sa pôsobením ľudského ducha vystrelo, opeknelo a pretvorilo sa do jemnejšej podoby. Tak vzniklo telo človeka.

Aby sme mohli živiteľ pôvod ducha človeka, pokúsme sa opísať si aspoň obrazne Božie stvorenie. Je ďaleko väčšie, než sa dá predstaviť. Hmotný vesmír je iba jeho nepatrnou časťou a leží na jeho okrají. Stvorenie má nespočetné množstvo úrovní a prechod medzi nimi je obrovský. Nevieť, či ho môžeme porovnať so zmenou teploty pri prechode zo Zeme na Slnko. A každá ďalšia úroveň obsahujúca celé svety je znovu nádhernejšia a Božie vyžarovanie ďaleko silnejšie. Boh je však neporovnateľne väčší než jeho stvorenie. Je ako maliar a stvorenie ako obraz, ktorý namaloval. No maliar je viac než obraz. Láska, ktorá z neho vyžaruje vytvára a neustále vyživuje celé stvorenie. Z nej sú ako prvé stvorené praduchovné bytosti, ktoré sú Bohu najbližšie. Božie vyžarovanie sa tým ochladzuje a umožňuje tak vznik ďalších foriem bytia, ktoré by inak v tak silných vibráciách existovať nemohli. Z neho sú stvorené ďalšie a ďalšie duchovné bytosti, pričom sa vyžarovanie znovu a znovu ochladzuje. Tak vznikajú ďalšie úrovne bytia a celé anjelske svety. Všetky tieto bytosti sú stvorené ako dokonalé a sebavedomé. No vyžarovanie je aj po mnohonásobnom ochladení ešte stále silné a dáva možnosť vzniku ďalšieho života.

A to je miesto pôvodu ľudského ducha, ktorý nebol stvorený, ale dostal možnosť sa vyvinúť. Každá duchovná iskra ktorá sa chcela uvedomiť, dostala od Stvoriteľa duchovné telo a tým z nej vznikla samostatná bytosť. Hoc duchovná iskra niesla v sebe plné poznanie a dokonalosť, bytosť ktorá z nej vznikla bola nevedomá, preto že vlastne sama ešte nič neprežila a teda ani nič o svojej dokonalosti nevedela.

Aby ľudskí duchovia mohli vyvinúť svoje vedomie, musia zostúpiť až do hmotného sveta, stvoreného schladením vyžarovania samotného stvorenia.

Pri prechode každou úrovňou si ľudská duša oblieka ďalšie telo, ktoré jej umožňuje pobýť v novom prostredí. Dnes sa dajú tie najhrubšie aj fotografovať a hovoria sa im astrálne telá a ich vyžarovaniu aura. Podľa toho, čo ľudského ducha priťahuje a čo by chcel prežiť, vyberá si rodičov, ktorí mu pre tento účel najviac vyhovujú. Deje sa to asi v polovici tehotenstva, keď duch preberá hmotné telo. Ako dieťa sa ho učí ovládať svoju vôľu a postupne sa učí poznávať svet okolo seba. Keď dospeje, otvorí sa v ňom duchovná sila a začína sa jeho život naplno.

Prežitím rôznych situácií v hmotnom svete sa človek duchovne uvedomuje a vlastne sa vytvára. Stáva sa tým, čo prežitím spoznal. Aby to bolo možné, jednota je v hmotnom svete rozdelená do duality – protikladov: radosť – smútok, šťastie – nešťastie, dobro – zlo, teplo – zima, veľa – málo... Pre celkové poznanie je nutné spoznať oba protiklady. Ako by sme si inak uvedomili, že sa nám darí, keby sme nepoznali aké to je, keď sa nedarí? Alebo, ako by sme vedeli, čo je pekné, keby sme nepoznali škaredé? Hĺbka nášho smiechu je tak hlbokou najväčšieho prežitého smútku, bez ktorého by bol náš smiech plytký. Prežívame ublíženia, aby sme sa naučili odpúšťať, poznávame nedostatok, aby sme sa naučili vďaka za dostatok... Tým sa vlastne stávame schopnými cítiť a duchovne sa prebúdame.

Rozdiel medzi duchom a telom je podobný hráčovi a postavičke v počítačovej hre, za ktorú hráč hrá. Keď postavička zomrie, hráč zostáva a nezomiera. Naopak, stáva sa bohatším o poznanie, ktoré v hre získal. Náš život je podobný takejto hre. Každodenne prechádzame rôznymi „levelmi“ - situáciami rôznych obtiažností a ich zvládnutie nám pridáva alebo uberá na sile. Čím viac „bodov“ získame, tým viac narastá aj naša schopnosť zvládnuť ťažšie situácie.

Kto má, tomu bude pridané, a kto nemá, tomu bude zobrať aj to málo čo má. Ak sa človek duchovne nevedomí a bude sa stotožňovať iba s hmotným telom a rozumovým poznaním a jeho chcením budú iba v materiálnej rovine, zostane pripútaný k hmotnému svetu. A pokiaľ nevie nič o svojom duchu (ktorým v skutočnosti je), je vlastne duchovne slepý a hluchý, neschopný návratu do svetlých sfér. Nič pri tom nezaväz,

keby mal aj tri vysoké školy a bol uznávaným odborníkom. Tieto naučené vedomosti sa strácajú smrťou tela, lebo sú viazané na hmotný rozum. Zostáva iba to, čo človek precítil a prežil duchom.

Nebudme podobní človeku, ktorý odišiel na drahé školenie získať potrebné vedomosti a v lacnej zábeve zabudol na účel svojho odchodu a aj na svoj domov a nikdy sa nevrátil. Lebo s domovom ľudského ducha sa nedajú porovnať ani poklady celého sveta. Prosím, nepredstavujte si duchovný svet príliš pozemsky ako nejaké nebo, kde nebudete robiť nič, iba sedieť na nejakom oblaku a popíjať nektár nesmrteľnosti a radovať sa pri tom s oživlou rodinou a známymi. To je smiešne. Teraz zijeme v trojrozmernom, alebo 3-dimenzionálnom svete o výške, šírke a hĺbke. Štvrtou dimenziou je čas. Vo svete vyššej dimenzie však čas neexistuje a minulosť i budúcnosť je prítomná súčasne v prítomnosti. Vo svete ešte vyššej dimenzie bytia neexistuje ani čas, ani priestor,

hoc jedno aj druhé je neprejavene prítomné vo všeobhajujúcej jednote. Pôvod ľudského ducha je však ešte vo vyšších dimenziách, ktoré nie je možné ľudskou rečou opísať. Pritom platí, že každá vyššia úroveň je ďaleko dokonalejšia a neporovnateľne vyššieho druhu. Ak vám tieto slová nič nehovorí, určite porozumíte, keď si rozdiel medzi dimenziami vyjadríme na nižšej úrovni. Porovnajme náš trojrozmerný svet so svetom dvojrozmerným, majúcim iba výšku a šírku. Je ako obrázok - má iba plochu. Nakreslenej postavičke v tomto dvojrozmernom svete môžete vysvetľovať čo len chcete, nikdy vás nepochopí. Podobne aj ľudský trojrozmerný rozum nedokáže pochopiť viacrozmerný svet ducha. Ten sa dá iba vyčítavať duchom, čo je človeku ďaleko bližšie, hoc na to asi zabudol. Uznajme teda svoju rozumovú obmedzenosť, zbavme sa všetkých naivných predstáv a začnime konečne žiť vedome ako duchovia, ktorými sme.

VYBER BRVNO ZO SVOJHO OKA

Biblia ukrýva vo svojich riadkoch slová Božieho syna, zaznamenané niektorými z jeho učeníkov dlhé roky po jeho smrti. Hoc sú podobnosť povedané Ježišom veľmi jednoduché, nie je ľahké im porozumieť. Cirkvi sa snažia vykladať Ježišove slová už skoro dvetisíc rokov, ale skutočný význam zostáva väčšinou skrytý. Ako uvidíte na nasledovnom príklade, na našu vlastnú škodu.

Ježiš často vyjadroval to čo chcel povedať v podobenstvách. Vložil tak do hmotných slov uspôsobených na vyjadrenie pozemského hlboký duchovný odkaz. V kostoloch sa podobenstvá síce čítajú a následne širšie preberajú, ale iba do tej miery, aby si ich veriaci zapamätali, prípadne ich pochopili rozumom. No vysvetlenie, ktoré by prinieslo skutočný úžitok pre náš praktický život chýba. Pokiaľ sa hovorí o ivierku a brvne, tak asi v tomto zmysle: „Sám máš chyby, lebo si hriešny, tak sa nestaraj do druhých.“ Inak povedané - toleruj chyby iných, aby aj oni tolerovali tvoje. Toto vysvetlenie vedie k dost pohodlnému riešeniu, ale skutočný význam podobenstva je ďaleko cennejší.

Podobenstvo: Prečo vidíš ivierko v oku svojho brata a brvno vo vlastnom oku nepozoruješ? Alebo ako povieš svojmu bratovi: Daj, nech vyjmem ivierko z tvojho oka, keď hľa, brvno je v tvojom vlastnom oku? Pokrytý, najprv vyjmi brvno zo svojho oka a potom prezrieš, aby si vyňal ivierko z oka svojho brata.

Brvno predstavuje takú veľkú prekážku, že cez ňu nevidno. Prirôdzené, človek nemôže mať v oku brvno, ale aj malá nečistota zastreje takú veľkú plochu výhľadu, ako by bolo v oku brvno. Brvno tu symbolizuje bremeno, teda niečo, čo ťaží, ťahá dolu a je nám na príťaž. Človek majúci takto zastretý pohľad svoje bremeno nevidí.

Múdrost v podobenstve nám ukau-

zuje, ako úplne jednoducho môžeme vidieť to, čo nás zafažuje, a to na druhých. Tam si dovoľme, aby nám nejaká vlastnosť vadila a poburovala nás, aj keby to bola chybička malá ako ivierko. Pritom u seba nevidíme chybu, aj keby bola veľká ako brvno. Keby však človek sám takúto vlastnosť nemal, tak by si ju toľko nevnímal na druhých a už vôbec by mu nemohla tak veľmi vadit. Svoje nechcené vlastnosti nevidíme preto, lebo sme sa ich naučili skrývať. Sme v tom majstri, veď sa to učíme už od detstva. A časom prestávame vidieť svoje nechcené vlastnosti a chyby rovnako, ako človek prestáva vnímať tikot hodín v miestnosti.

V skutočnosti nám druhí ľudia, najmä tí najbližší, s ktorými denne zijeme, robia verné zrkadlá, v ktorých môžeme vidieť projekciu svojich vlastných chýb. Preto sa v podobenstve hovorí o bratovi, nie o bližnom. Keď nás teda hnevá správanie sa alebo vlastnosti niekoho iného, hnevá nás to, že sa ozýva naše vlastné svedomie, a sami máme to čo nám vadí ešte vo väčšej miere. No my to nevidíme! A keď už nedokážeme vidieť čo nás ťaží, ešte je možnosť prezrieť vďaka podobenstvu.

Podľa ivierka v oku svojho blízkeho spoznáš svoje neúžitocné bremeno, aby si sa ho mohol zbaviť. Potom keď spoznáš a naučíš sa odstrániť bremeno Ty, až potom budeš schopný pomôcť druhému.

Prosím, neuspokojte sa iba s prečítaním článku, ale overte si v praxi, či to tak naozaj funguje. Skúste pozorovať niekoho v svojom okolí koho poznáte a počúvajte, na čo sa najčastejšie sťažuje. Potom sa pozorne pozrite, ako je to s danou vlastnosťou u neho samotného. Možno s úžasom zistíte, že tento človek má sám danú vlastnosť ešte vo väčšej miere. Ak zistíte, že to tak naozaj funguje u druhých, dovoľte si priznať, že to bude platiť aj u Vás. Prajeme Vám pri tom veľa úprimnosti.

SMS fórum

● K článku „feták s dušou človeka“, bežní ľudia si neuvedomujú, že mnoho slávnych ľudí, ktorých aj majú radi tvorili pod vplyvom aj silnejších drog ako marihuana. Ste jeden z mála časopisov ktoré majú hlboký a silný zmysel. S Nota bene ste jediný časopis ktorý si kupujem. **6.10.2004, 15.14 h**

● Čítala som Váš časopis je tam veľa pravdivého. Z ľudí sa vytratila úprimnosť, obetavosť, bratská láska. Sú zaslepení hľadáním šťastia v bohatstve a moci. **7.10.2004, 18.15 h**

● Ste ozaj anjeli že vydávate tento časopisik. Myslím, že sa ho nikdy nevzdám. Ďakujem, mnohým sa konečne otvoria oči. **12.10.2004, 21.15 h**

● Všetkým prajem len to najlepšie, lebo Vaša práca má zmysel, veď pomáhať ľuďom je to najkrajšie čo môže človek urobiť. Nech sa Vám darí prajem zo srdca. **Ivka**

● Prosím vás kde je ten kemp. Určite presnejšiu polohu. Mám zaujímavý nápad a prídem sa niekedy pozrieť. Držte sa. **Yosi**

● Skúste medzi bezdomovcami vniesť nádej modliť sa každý večer 10-tok ruženca o 18.00. Matka Božia každého ochráni, ochráni aj vaše dielo.

● Ja tu v Nitre držím palce kempu v Martine a ďakujem tým čo pomáhajú ľuďom v núdzi. Naša vlasť i Matka Zem patri všetkým bohatým aj chudobným. Čítateľka PPŽ, Anka

● Hned na prvej strane máte dve hrubé gramatické chyby! Nevieť či za to môže hlúpy Jano alebo nová redaktorka.

NÁHODNÉ STRETNUTIE

Pred pár dňami naše redakčné aktivity viedli naše kroky do mesta Zvolen. Mesto pekné, ľudia ako všade - príjemní, aj tí menej...

Čiste náhodou sme mimo davu, takmer na periférii mesta zbadali zrazu kráčať ošumelú postavu bez vitality v kroku. Vedeli sme - „náš človek“. Podišli sme bližšie a nadviazali rozhovor. Jeho stručný obsah je asi o tom, že...

Josef pochádza z Brezna, ale vo Zvolene už existuje asi 5 rokov. Existencia je primeraný výraz, pretože nepracuje, nemá trvalý ani prechodný pobyt, nie je poistený, spáva kde príde a základné hygienické potreby prevádza len podľa počasia v blízko tečúcej rieke. Nuž - bezdomovec ako vyšší. Oblečenie špinavé a zanedbané, v ruke dve obšúchané ige-litky s celým majetkom. Pýtame sa: „z čoho žijete“. Žobre. A to tiež takmer „vyšitým“ spôsobom - totiž rovno po domoch. Nemá priateľov z radov „štandard“ ľudí, ale ani tých, z radov jemu vlastných. Je samotár - vlk. Pretlka sa ako pride. Vraj už nemá ani sny, nemá túžby ani snahu niečo meniť. Zmysel života sa mu scvrkol na minimum, totiž prežiť tento deň a na zajtra nemyslieť. Spáva vo voľnej prírode, v zime po obytných vchodoch. Azylové domy a ubytovne pre ľudí ako je on sú mu nedostupné - nemá totiž už ani preukaz totožnosti. Bez dokladov prakticky neexistuje. Pre štát, pre spoločnosť a možno už ani sám pre seba...

Tento človek odpuzoval tým, čo bolo na ňom vidieť. Ale keď hovoril, slová vyslovoval mäkko a príjemne. V očiach mal niečo, na dnešné ulice vsutku nezvyklé - pokoru.

Na záver sme mu od srdca a úprimne podali ruku. Bolo vidieť, že si to nesmierne váži. Možno sme boli za poslednú dlhú dobu jediní, ktorí sme pod jeho vonkajším zjavom vycítili človeka. A cítil to aj on.

Do sfarbených jesenných stromov svietilo ostré slnko, 13.október bol krásny deň. A možno si to - po našich pár ľudských slovách - všimol po dlhom čase aj ten, čo už takmer neexistuje.

J.A.

Anketa - Anketa - Anketa

Vybrali sme piatich obyvateľov Verejného kempu v Priekope z pätnásť členného kolektívu a položili sme im pár otázok z rôznych oblastí života.

Otázky:

1. Ako by si riešil(a) nezamestnanosť na Slovensku?
2. Prečo je kriminalita mládeže a detí?
3. Ako by si riešil(a) pomoc bezdomovcom?
4. Keby si mal(a) milión dolárov, na čo by si ich použil(a)?
5. S čoho máš strach, máš strach zo smrti?
6. Ako sa dívaš na ľudí, ktorí ti spôsobili krivdu?
7. Svoj nezdar, dávaš za vinu niekomu druhému?
8. Oplatí sa byť úprimný k sebe aj druhým?
9. Je dobré si myslieť, že si niečím výnimočný(á)?
10. Keď vonku prší, je zima, nemáš peniaze, nemáš perspektívu, čo urobíš?

Miroslav, 44 rokov, v kempu žije rok a pol, je sčítaný vylúšti každú krízovku. Bol v živote viackrát odsúdený, no už veľa rokov sa živí poctivou prácou, teraz predajom časopisu PPŽ. Je to samotár, pri predaji cestuje po celom Slovensku a nie je problém pre neho spať pod holým nebom. Poznáme ho ako človeka s čistým charakterom.

Jeho odpovede:

1. Podnikatelia si myslia že im patrí svet. Pre bohatých sú obyčajní ľudia ako smeti. Chudobným chýba všetko a nik im nepride pomôcť, bohatým nechýba nič a všetci im pomáhajú.
2. Kriminalita mládeže a detí pochádza s filmov a kultúry ktorá k nám prichádza. Keď vidia vo filmoch, že Vás nikto nepotrestá, tak to skúšajú aj oni. Dnešná kultúra je návodom na kriminalitu.
3. Dal by som im slobodu, neobmedzovať ich aby si mohli vybrať svoju cestu. V živote nič nie je zadarmo. Bezdomovci majú často problém, že niektorí nevedia dávať. Keď sa naučia dávať budú aj dostávať. Nie všetci sú s tým vyrovnaní.
4. Nerozmýšľal som nikdy o tom, že by som mal toľko peňazí, nikdy ma to nenapadlo.
5. Podl mňa je dobré sa zamyslieť, že smrť nejestvuje, existuje len akási zmena a človek sa prestane báť. Ja si vždy položím otázku: Čo môžem stratiť? Keď zistíte že nič, ničoho sa nebojíte. Je to dobrý pocit. Ľudia sa boja asi preto, že niečo majú a môžu to stratiť.
6. Keď som spal pod holým nebom blízko cesty, ktosi mi ukradol tenisky a nemal som si čo obuť. Možno ma chcel dotýčať zloďej či záškodník našťavať, no neprišiel som domov bosí.
7. Niekedy som si myslel, že ma ovplyvňuje okolie, robil som v partii kde sa stále bolo, dnes viem, že nás neovplyvňuje niekto, sami sme si strojami šťastia aj nešťastia. Vinu si musím nájsť sám v sebe.
8. Oplatí sa byť úprimný k sebe aj druhým, veď o tom to je.
9. Každý je niečím výnimočný, dôvod vždy je.
10. Patrí to k životu, stretnie človeka a prehodí reč, všetko prebôli, znovu sa ukáže slnko a sú to len maličkosti, ktoré ti zmenia náladu

Karol, 71 rokov, toho času dôchodca. Býval u príbuzných, na rôznych privátoch teraz obýva náš kemp. Pracoval v ZTS v zlievárni kovov. Nemá od života veľké očakávania, snáď v pokoji dožiť svoj život.

Jeho odpovede:

1. Súkromný sektor by mal dávať viac príležitostí aj starším ľuďom po päťdesiatke. Tým by sa dost znížila nezamestnanosť.
2. Zlá výchova v rodinách spôsobuje kriminalitu mladých, aj informovanosť od bezpečnostných orgánov je slabá. Mnohé by sa dalo zlepšiť.
3. Dať peniaze z mestských a štátnych rozpočtov na výstavbu kempov, detských domov, bolo by menej kriminality a viacej dobra.
4. Keby som mal milión dal by som ich na výstavbu kempov a detských domovov.
5. Bol som na dne a nebál som sa smrti. Treba sa stále povzbudzovať a povzbudzovať aj druhých. Všetko sa na dobré či lepšie obráti.
6. Treba vždy odpustiť a dívať sa na ľudí čo nám spôsobili krivdu bez hnevu.
7. Vždy si za všetko môžeme sami, a ten čo sa sťažuje by sa mal zamyslieť sám nad sebou.
8. Niekedy sa nám to vyplatí niekedy nie, druhého si treba prečítať.

AKO SA RIEŠI PROBLÉM BEZDOMOVCOV V ZAHRANIČÍ?

PRAHA - „Rizikové skupiny obyvateľ budú okoliú menej ohrožovať svými víry. Magistrát uvoľnil pre letošný rok 300 tisíc korun na vyhľadávanií tuberkulózy u rizikových skupin obyvateľ – predovšetkým bezdomovcov...“ (zdroj: Moje-noviny.cz)

RIO DE JANEIRO - „Brazílsky bezdomovci dosiahli víťazstvo v boji proti spoločenskej diskriminácii – teraz si môžu otvoriť bankový účet. Až doteraz nebolo možné, aby si obyvatelia ulice mohli otvoriť konto v banke. Situácia sa ale nedávno zmenila, keď pre ne hlavné brazílske bankové domy vytvorili zjednodušený účet, ktorého založenie nevyžaduje doklad o trvalom bydlisku ani príjmu... Neuza je jednou z prvých, ktorá ponuku využila: - Zarábam 20 až 50 realov denne (190 až 480 korún), hovorí Neuza. Keď som bola na ulici, z peňazí mi nič nezostalo. Kúpila by som si malú petrolejovú piecku a kanistru benzínu, ale ľudia by mi to ukradli. Teraz si dávam peniaze do banky – dodáva so širokým úsmevom a ukazuje bankovú kartu... – Banky očakávali, že od zavedenia tejto služby v máji si vlastný účet do konca roka (2004) založí okolo 500 000 bezdomovcov z celej zeme. Záujem bol ale taký, že polmilionového klienta banky zaregistrovali už na konci augusta... Možnosť založiť si bankové konto znamená pre ľudí z ulice nádej na lepší život. – Teraz, keď mám kam ukladať peniaze, možno si budem môcť prenajať byt s vodou a elektrinou – dúfa Neuza...“ (zdroj: Svet.iHNed.cz)

BERLÍN - V Nemecku pôsobí zastrešujúca organizácia Die Brücke e.V., ktorá centralizuje dobročinné dary a príspevky od jednotlivcov, spolkov a skupín, ktoré následne prerozdeľuje podľa evidovaných potrieb do jednotlivých regiónov Spolkovej republiky. Pôsobí ako sprostredkovateľ medzi darcom a príjemcom (mestskými organizáciami bezdomovcov). Rovnako zabezpečuje potrebné kontakty na fungovanie tejto činnosti, ako napr. cenovo výhodných prepravcov, ktorí rozvážajú zásielky (šatstvo, zdravotnícke potreby, potravinové články, mobilné zariadenia, nevyhnutné hygienické potreby ap.) po celom území Nemecka. Sleduje informácie a aktívne reaguje na nevyužitý a nespotrebovaný potravinový artikkel z obchodných reťazcov a reštaurácií, ktorých prebytok by sa inak znehodnotil. Operatívne reaguje a stará sa o využitie týchto možností pre skupiny ľudí bez domova. V tomto zmysle zabezpečuje taktiež nevyhnutnú zdravotnícku starostlivosť. (voľne spracované podľa zdroja: www.obdachloshilfe-die-bruecke.de)

SRN - V Berlíne taktiež pôsobí ďalšia organizácia „Der MUT“, ktorej pôsobenie rovnako presahuje za hranice mesta. Je to dcérska spoločnosť Lekárskej komory v Berlíne. V centre problému zdravia bezdomovcov sa angažuje viac ako 10 rokov. Zastrešuje lekárske praxe, ktoré sú výhradne k dispozícii pre vrstvy sociálnych skupín bez domova. Záujem a využitie zo strany klientov je veľký, napr. len stomatologické praxe evidujú do 22 pacientov za deň. Okrem iného poskytujú aj poradenské

hodiny a preventívne pôsobia v zdravotných oblastiach, kde je najväčšie riziko ochorenia (napr. kožné nemoci, infekcie). (voľne spracované podľa zdroja www.mut99.de)

WIEN - V hlavnom meste Rakúska pôsobí celoplošná organizácia GRUFT, zložená z členov diplomovaných sociálnych pracovníkov, sociálnych dôverníkov a civilistov, za aktívnej podpory čestných spolupracovníkov mestských inštitúcií. Dve tretiny financovania tohto projektu hradí mesto Wiedeň, zvyšok je tvorený dobrovoľnými zbierkami a sponzorskými darmi. Okrem štandardných charitatívnych služieb, dôležitou prioritou tejto organizácie je verejne otvorená sociálna práca v problematike bezdomovcov, s úmyslom zvýšiť uvedenie a senzibilný prístup všetkých členov spoločnosti, občanov strednej aj vyššej spoločenskej vrstvy. Aktívnu činnosť a spoluúčasť zabezpečuje informatívne prepojenie pre školy, študentov, firemné skupiny a iné záujmové skupiny. Z tejto súvislosti vznikajú bohaté projekty a aktivity zamerané do radov ľudí bez domova a slabých sociálnych skupín ako napr. výlety, stretnutia pri grilovaní, futbalové stretnutia, akcie so spoločenskými hrami, návštevy kín, divadla a múzeí atď. Všetky tieto a podobné akcie majú významný psychologický účel a svojím spôsobom tak podporujú opätovný návrat „sociálne postihnutých“ do normálneho života. Strata sebadôvery a vlastnej hodnoty je tu správne chápaná ako jeden z hlavných činiteľov neustále sa zvyšujúceho nárastu bezdomovcov. Aktivity tohto združenia v snahe o rozširovanie spolupráce so širokými radami občanov neustále žiada o pomoc dobrovoľníkov a snaží sa toto sprístupniť širokou propagáciou. Jedná sa napr. o dobrovoľné návštevy hospitalizovaných bezdomovcov, nočné dobrovoľné hliadky na otvorených priestranstvách, kde sa bezdomovci zdržujú, dobrovoľný doprovod a poradenstvo pre bezdomovcov v prípade nutnosti zariadenia úradných záležitostí, pomoc a spolupráca priamo v kancelárskej činnosti organizácie, v službách holičských a kaderníckych, pri zbere a triedení šatstva a pod. (voľne spracované podľa zdroja: www.gruft.at)

PRAHA - V Českej republike sa objavil ojedinelý unikát v podobe „Divadlo pražských bezdomovcov“. Pôsobí pod hlavičkou združenia Nový priestor, ktoré sa okrem vydavateľskej činnosti venuje celej škále rôznych aktivít, v strede ktorých stoja vždy bezdomovci a ich neľahké životné situácie. Od roku 2000 organizuje v priestoroch pražského Braníku divadelné aktivity. Režisér M. Drábek tu so skupinou bezdomovcov skúša texty priradených divadelných scenárov a literárnych hier. Toto divadlo sa vďaka pravidelnému vystupovaniu v Roxy už dostalo do širokého diváckeho povedomia. Bezdomovci už účinkovali na celej rade festivalov a divadelných prehliadok, čo im vynieslo povest jedného z najpozoruhodnejších alternatívnych súborov českého divadla. (voľne spracované podľa internetových informácií)

S podivom zisťujeme, že sociálna vrstva obchádzaných ľudí nevyžaduje len brať vo forme takej či onakej pomoci, ale správny prístupom a kreatívnou iniciatívou môže rovnako sama slúžiť – v rámci svojich možností - ku prospechu celej spoločnosti. Napríklad formovaním uvedomenia a prístupu k životu všetkých ostatných. Napríklad formou obohatením kultúrneho života všetkých ostatných. Napríklad... ďalšie možnosti sú neobmedzené a čakajú na svoje odhalenie.

Pri uvedení si týchto skutočností nám do popredia vyvstáva otázka: Prečo na našom Európskom Slovensku máme také problémy s legalizáciou projektu Verejného kempu pre bezdomovcov v Martine? Chceme budiť dojem, že u nás daný problém neexistuje či existovať prestane? Alebo majú hlavní predstavitelia tohto mestečka vari pocit, že nepatríme do Európy?... Zaužívanými

DEDIČNÝ HRIECH

Nesprávny výklad týchto slov napáchal väčšiu škodu, ako mohlo priniesť úžitok ich správne pochopenie. Cirkev hovorí na tému dedičného hriechu niečo o Adamovi a Eve, ktorí zhršili a boli vyhnaní z raja. My všetci sme vraj tiež počatí v hriechu, čím je nazvané sexuálne spojenie muža a ženy pri plodení, a tým sa hriech prenáša dokonca aj na deti!

Keď sa pozeráte na kvitnúce kvety, počúvate štebot vtákov, alebo sledujete tanec páva, ktorý sa dvorí samičke, cítite, že je to dobré. Kvety kvitnú, aby boli oplodnené. Všetko v prírode rastie, vyvíja sa a dosahuje dokonalosť a krásu, aby splodilo nový život. Bez sexuálneho spojenia by život na Zemi zanikol. Cirkev však z Božieho tvorivého prejavu urobila zvrhlosť, lebo plodenie nazvala hriechom, a tieto slová celé stáročia vtĺkala do hláv svojim ovečkám. Potlačaním prirodzeného však vznikla neprirodzene vybudovaná sexualita a úchylnosť rôznych druhov. Sexuálna energia, ktorá nám mala transformáciou (premenou) umožniť duchovný vývoj nám tak neslúži, ale škodí. Namiesto láskyplného splnutia muža a ženy aj v telesnej rovine je tu dnes sexuálna zvrhlosť v rovine predstáv.

Dedičný hriech, ktorým trpia všetci ľudia, však skutočne existuje. Je to život v rozume – vo svete myšlienok a predstáv, do ktorého sa človek nastahoval. Nie že by bolo zlé, že človek dokonale rozum. Chybou je však jeho jednostranné rozvíjanie na úkor ducha. Deti disponujú z generácie na generáciu viacej nafúknutou hlavičkou a objemnejším predným mozgom, pričom malý mozog, ktorý umožňuje prejavovať sa duchu zakrpatieva.

Normálne by to malo byť tak, že cit (ktorým sa duch prejavuje) určuje čo robí a rozum (ako nástroj) spôsob ako. Človek však na prvé miesto postavil rozum, ktorého sa stal otrokom. Vy nie?

Tak skúste aspoň na pár minút prestať používať nástroj zvaný rozum. Je prirodzené, aby človek nebol pod neustálym tlakom myšlienok, ale aby využíval rozum keď potrebuje. Nie aby žil podľa toho, čo po ňom myšlienky práve požadujú. Bdelá pozornosť, koncentrácia a meditácia sa realizovala práve za

postojmi z minulosti ešte nikto v dejinách vývoj nezastavil. Každá snaha o ignoráciu aj jeho negatívnych aspektov vedie skôr či neskôr zákonite k ich prijatiu a nevyhnutnosti ich riešenia, prispôbením sa novovzniknutých okolností. Ktože si to berie na vlastnú zodpovednosť škody (v tomto prípade na ľudských osudoch a životoch!), ktoré oneskoreným pochopením dnešnej reality vznikajú? Vieme, že už v súčasnej dobe existuje veľa dobrovoľných zdrojov, ktoré sú ochotné a majú možnosť prispieť materiálnoú či finančnou podporou k riešeniu rozrastajúceho sa problému bezdomovcov. Ako sa dajú nazvať postoje, ktoré sa snažia zabrániť úmyslom, ktorých účelom je pomôcť ľuďom, aby boli schopní pomôcť si sami?... Máme čo doháňať. Prejaviť dobrú vôľu a iniciatívu tam, kde sa nevyhnutne žiada, bolo už včera neskoro.

J.A.

účelom zbavenia sa nadvlády rozumu nad duchom.

Naše zmysly - zrak, sluch, hmat, chuť, čuch, ktoré sú jediným zdrojom informácií rozumu sú schopné vnímať iba hmotné (to čo sa dá vidieť, počuť, chytiť...). Preto sa rozum nikdy nemôže dotknúť sveta ducha, lebo poznanie ktoré nám sprostredkovaná je OBMEDZENÉ na hmotný svet. A to je kameň úrazu. Svoje obmedzené rozumové poznanie učíme deti ako jedinu možnú skutočnosť a tým ich meníme na svoj obraz. Lepšie povedané na obraz predkov, ku ktorému pridávame svoj vlastný diel. Naše obmedzenia, zvyky a zlozvyky tak z generácie na generáciu narastajú. Príbúdajú pomaly, ako špina na utierke o ktorej časom nikto nevie, že kedysi bola biela. A za dlhé stáročia sme z Božej záhrady, v ktorej sme mohli šťastne žiť, urobili väzenie. Sami seba väzíme vo svete myšlienok, predstáv a spomienok a vytvárame si tento unahaný život, v ktorom je tak veľa nešťastných ľudí. A ani nás nezaujímajú pri našej rozumovej obmedzenosti, že bezcitne zabíjame spolu s planétou aj sami seba.

Možno je chybou, že sme si zvykli preberať hotové pravdy bez toho, aby sme si dali námahu sa na vec sami pozrieť. Potom trpíme v živote tým, čo sme si spôsobili vďaka mylným informáciám, ktoré sme v slepej dôvere prijali. Keď každá generácia k chybám predkov pridá svoj diel, celková chyba (alebo hriech) narastá. A toto dedené, učiac svoje deti, je vlastne dedičným hriechom, ktorým trpíme.

Mohlo by to byť aj dedičné pozhnanie, keby sme my sami naučili naše deti namiesto pitia alkoholu, sebeckosti, nevšímavosti a pretvárký niečo iné. Ale to by sme museli začať najskôr u seba, lebo deti sa učia to, čo vidia u dospelých, nie to, čo im o tom povieme.

Pýtame sa teda, ako rozoznať rozum od citu vo svete, kde sa poznanie vytráca a tradícia sa snaží zaplátať prázdne miesto? Jednoducho. Strom poznáť po ovoci. Dobrý strom nesie dobré ovocie, zlý strom zlé. Ak sa teda úprimne pozriete na to, čo prináša vaše rozhodnutia a činy, ľahko rozoznáte, čo pochádza z ducha a čo z rozumu.

Anketa - Anketa - Anketa

9. Nie som výnimočný ani jedinečný, no každý je iný.
10. Je mnoho spôsobov ako si zmeniť náladu, najlepšie je prehodit pár slov s človekom a nikdy nie je tak zle, aby nemohlo byť horšie.

Hanka, 50 ročná, pracovala v nemocničnej práci až do prepustenia. Žila s mužom ktorí sa odsťahovali k rodičom. Neprispeval z nájomné a z bytu ich vystažovali. On odišiel k svojim rodičom a ona sa ocitla v našom kempe.

1. Aby si ľudia viac hľadali prácu a nečakali, že im ju niekto dá.

2. Bolo by dobré zamestnať mládež inou činnosťou.

3. Bezdomovci si musia sami hľadať pomoc a je dôležité aby mali možnosť ju nájsť.

4. Ja by som tie peniaze dala na dobrý účel, pre chudobných, tým čo sú v núdzi.

5. Mám strach s búrky, neviem čo s tým.

6. Bývalý muž mi spôsobil krivdu, neviem sa s tým vyrovnat.

7. Áno, ako som spomenula.

8. Áno.

9. Nie.

10. Keď som smutná, pustím si hudbu aj maličkosti človeka potešia.

Rado, 30 ročný elektrikár, rozvedený absolvoval protialkoholickú liečebňu. Má dve dcéry ktoré vychováva bývalá manželka. Chcel by byť, pre ne užitočný, uvidíme ako sa mu to podari.

Jeho odpovede:

1. Prečo to za komunistov fungovalo, každý mal prácu, myslím si že niekto vytvára umelú nezamestnanosť.

2. Keď rodič nie je zamestnaný, tak deti a mládež hľadajú iné zdroje peňazí a často kradnú a pod. Dať ľuďom robotu pomôže vyriešiť aj tento problém.

3. Na bezdomovcov netreba brať ohľad, no treba im pomôcť s prácou, ubytovaním a tak.

4. Keby som mal milión dolárov postavil by som pre bezdomovcov drevené zrubu a nie len pre bezdomovcov aj pre ľudí odkázaných.

5. Strach so smrti nemám, lebo viem, že každému horí sviečka a jeho čas príde, keď má prísť. A nejaký strach mám, tak je to strach o moje dve dcéry, veľmi mi na nich záleží aj keď im teraz nemôžem pomôcť.

6. Áno, od toho záleží všetko. Treba odpúšťať stále.

7. Ak mám pravdu môžem si sťažovať, no ak nemám, mám sa ospravedlniť Kto žiarli miluje, kto nežiarli nemiluje.

8. Ja s tým nemám problém, poviem si čo si myslím. No pokiaľ som mäkký na seba, nedosiahnem nič.

9. Každý je nahraditeľný.

10. Keď vonku prší, nemám peniaze, perspektívu nájdem stoh sena a schovám sa v ňom. A všetko sa zrazu otočí a je mi fajn. Už som to zažil.

Beata, 28-rokov, bývala s otcom alkoholikom, ktorý predal byt a ocitla sa s dvoma deťmi na ulici. Bývala v ubytovni kde nemala s čoho platiť nájom, tak sa znovu ocitla na ulici. Deti je zobrali do detského domova a ona sa ocitla v našom kempe. Jej túžbou a najväčším prianím je starať sa o svoje deti.

Jej odpovede:

1. Nevie

2. Pokiaľ deti nemajú peniaze snažia sa ich akosi získať, vidia to aj vo filmoch.

3. Dať im prácu, zamestnať ich.

4. Keby som mala milión dolárov určite prvé by som zabezpečila svoje deti ktoré od mňa odlúčili. Čo iné, komu prvé pomôcť, keď viem, že moje deti ma potrebujú.

5. Mám strach so smrti, čo bude s mojimi deťmi ?

6. Odpustiť sa dá, ale nie tak rýchlo.

7. Každý trpí za svoje chyby.

8. Mali by sme byť úprimní k sebe aj druhým.

9. Pre moje deti som jedinečná, to viem.

10. Pokiaľ poznám človeka, ktorý mi pomôže keď mi je najhoršie, tak cítim, že nič nie je stratené. Je to môj brat, ktorý mi veľmi pomáha, aj keď jeho možnosti sú tiež obmedzené.

Bodlače Dr. aga

- Rodina je základom štátu, rodinkárstvo jeho strechou.
- Ak zostanete sám sebou, hrozí vám samota. Katarína na lade, Vianoce o hladu.
- Svet vznikol s chaosu. Slovensko v ňom zotrvalo.
- Zvýšenie cien piva je predzvestou zvýšenia plátov politikov.
- Všetko je sprivatizované. Je načase začať znárodňovať a budovať socializmus.
- Ak vás nebaví chodiť s holou rítou, posadte sa.
- Lož má krátke nohy, pravda protézy.
- Pravda oči kole a zakrýva si uši.
- Na rozhodnutia vlády doplácajú aj tí, čo nemajú peniaze.
- Žijeme ako v zaslúbenej zemi – politici sľubujú a sľubujú...
- Črepy prinášajú šťastie. Ak vám ovšem, nerozbili flašu o hlavu.
- Psí hlas do neba nejde, ale vo voľbách je aj ten dobrý.
- Niektorí ústavní činitelia sa činia akurát ústami.
- Bez vzduchu sa žiť nedá. Ale ani zo vzduchu.
- Kto sa nedá kúpiť, ten nám môže byť ukradnutý.
- Múdrych myšlienok by bolo dosť, len vhodných hláv nielo.
- Vyšiel s pravdou von. Dnu ho už nevypustili.
- Viac hláv – viac hladných krkov.
- Nikto učený z neba nespadol, ale hlupákov akoby klonovali.
- Už Lenin predvídal vývoj na Slovensku, keď napísal: Krok v pred, dva kroky vzad.
- Človek je korunou tvorstva. Na euro ešte nevypel.
- V parlamentnej koalícii sú všetci optimisti, v opozícii všetci pesimisti.
- Aj politik je len človeku vlkom.
- Ak ste vyčerpaný, nalejte sa, ak ste nasratý, spláchnite.
- Na všetky zvieratá sa poľuje, iba na rysy vystupuje.
- Aj politik má mozgové závitky, ale lavotočivé.
- Mačka má deväť životov, ale ani jeden nie je taký posratý ako ten náš.
- Všetci sme na jednej lodi, iba záchranné člny nie sú pre všetkých.
- Nie je umením byť triezvy, keď človek nepije.
- My nie sme krajinou tretieho sveta, my sme krajinou zo záhrobia. Životné minimum je päťkrát menšie ako pohrebné.
- Zákony džungle platia aj v civilizovanom svete.
- Sranda musí byť, aj keby chleba nebolo, ale bez piva by to nebolo ono.
- Výhodné zamestnanie je také, z ktorého vás môžu vyhodiť.
- Každý tovar sa dá predať – stačí povedať, že zvyšuje potenciú, spôsobuje rast vlasov a navyše sa s neho chudne.
- Život mu nič nedaroval, všetko si musel ukradnúť.
- Máme sa stále lepšie. Ako zajtra.
- Opakovanie je matkou múdrosti. Otec pochopí na prvýkrát.
- Čím lacnejšie sľuby politikov, tým viac na ne doplácame.
- U nás je všetko v najlepšom neporiadku.
- Židia sú vyvolený národ, Slováci vyholení.
- Bližšia košela ako vládou sľubovaný kabát.

Drago

Oznamy

● *Náš časopis neprechádza podrobnou korektúrou chýb aj štylistiky, veríme že nám tento nedostatok prepáčite. Sme radi keď si všimáte skôr obsah ako formu, no aj tak sa budeme snažiť nepoburovať ľudí citlivých na pravopis.*

● *Náš časopis je stále o tých istých témach, nepíšeme a neobjavujeme nič nové, objavujeme témy dávno objavené a poznané.*

● *Všetky predchádzajúce čísla PPŽ nájdete na našej webovej stránke: proces3.webpark.sk.*

Viete, ako NEOCHORIET??

Predpokladám, že ste už niečo počuli o dokázanej teórii, podľa ktorej všetky fyzické choroby majú príčinu na psychickej, duševnej úrovni. (Vynecháme vrodené a geneticky podmienené diagnózy, o tejto osobitnej kapitole chorôb si povieme niekedy v ďalších číslach.) Tento fakt je skrátka nevyvrátiteľný. Je tiež pravdepodobné, že väčšina z vás už zachytila niečo z dnešného „módneho trendu“ a síce vplyvy pozitívneho myslenia na zdravotný stav človeka. Nebudem sa teda rozpisovať o uvedených skutočnostiach, v tomto článku však chcem zdôrazniť pár jednoduchých, ale nevyhnutných bodov, o ktorých možno takmer všetci v zásade vieme, ale neuvedomujeme si ich každý deň a už celkom zabúdame podľa nich pravidelne fungovať. Verte mi, že na vlastný a obrovský úkor!

Je to veľmi jednoduché. Pohodlné. Úplne zadarmo (v dnešnej dobe dôležitý faktor...) Stačí si uvedomiť nasledujúcich pár skutočností a denne, zas a znova si ich pripomínať.

Nasledujúce body predstavujú pôvodcov chorôb. Keď si zapamätáte, ktoré sú to, nemal by byť problém sa im jednoducho vyhýbať. Zložte si ich do svojej životnej filozofie ako niečo, čo nebudete žiť. (Pravidlá, ktoré si vložíte namiesto nich ako tie, ktoré žiť CHCETE, vám pomôžem nájsť v budúcich článkoch.)

Nepochybná smerovka k prepuknutiu choroby je:

1/ Predstava, že je bezpodmienečne nutné, aby nás v našom okolí mal každý rád a akceptoval nás.

2/ Viera, že naša vlastná minulosť ďalekosiahlo určuje náš život a

že nemôžeme takmer nič zmeniť.

3/ Názor, že by bolo katastrofou, keby sa veci nevyvíjali tak, ako by sme chceli.

4/ Myšlienka, že niektorí ľudia sú zlí a hriešni a že by za to mali byť potrestaní, najradšej nami samotnými.

5/ Viera, že ľudské nešťastie závisí na náhode a že my sami na tom sotva niečo zmeníme.

6/ Predsudok, že myšlienky sa objavujú samé od seba a že na ne nemáme žiadny vplyv.

7/ Predstava, že potrebujeme niekoho, kto je silný, o koho sa môžeme oprieť, keď niečo nedokážeme zvládnuť sami.

8/ Domnienka, že si musíme permanentne predstavovať, čo by sa mohlo stať, že musíme neustále počítat s tým, že sa to aj naozaj stane.

9/ Povera, že by sme nevitane situácie mali znášať skôr pokorne, namiesto toho, aby sme ich menili.

10/ Viera, že každý človek jedného dňa ochorie a že sa na tom nedá nič zmeniť.

Takto sú nám odhalené rušivé činitele nášho vzácneho života. Nemyslím si, že existuje človek, ktorý by chcel vedome a dobrovoľne kráčať v sprievode nepriateľov, ktorí čakajú len na to, kedy nás položia na kolena (do postele, do hrobu). Učme sa teda od tejto chvíle, postupne ich z nášho života, z hlavy, z myšlienok, vypoklonkovať. Naším cieľom nemusí byť práve ambícia dožiť sa 250 rokov, ale určite každý z nás stojíme o to, aby sme sa našich, bohatých a geniálne našetrených dôchodkov nie len dočkali, ale si ich aj čo najdlhšie a najkvalitnejšie vychutnali!...
J.A.

Nové chatky v kempe

Priestor pre život

Vydáva OZ Proces-3, Kratinova 11, 036 08 Martin 8, tel. 043/4285653, mobil: 0908 085 758. Vychádza vo vydavateľstve

DELTA - Skalka nad Váhom, e-mail: delta@naex.sk, Registrácia: MK SR 2879/2002, ISSN 1336-4170. Šéfredaktor: Daniel Diškanec. e-mail: proces3@post.sk.

© DELTA